

omkostninger for højesteret betales af statskassen.

Mogens Glistrup var – indtil han den 16. januar 1984 blev løsladt som følge af valget – indsat til afsoning af den idømte straf i statsfængslet ved Horserød.

C. Foruden de 2 under punkt 5 omtalte valgklager over, at Mogens Glistrup har haft mulighed for at opstille til valget, har udvalget modtaget følgende henvendelser vedrørende Mogens Glistrups valgbarhed:

1) Med skrivelse af 17. januar d.å. til udvalget har *fremskridtspartiets kredsbestyrelse (Slagelse-Korsør kreds)* anmodet udvalget om at indstille til folketinget, at Mogens Glistrup forbliver i tinget i dettes funktionsperiode, idet det bl.a. anføres, at ca. 120.000 vælgere fordelt over hele landet, heraf ca. 8.000 personlige stemmer fra hans egen valgkreds, Lyngbykreds, ved deres stemmeafgivning har tilkendegivet, at de ikke anser højesteretsdommen over Mogens Glistrup for så vanærende, at han ikke kan sidde som medlem i det danske folketing og deltage i lovgivningsarbejdet.

2) Tilsvarende erklæringer har udvalget modtaget fra Ellen og Kurt Hansen, Virum, samt fra H. Hartzen, Charlottenlund.

3) I skrivelse af 20. januar d.å. til udvalget (optrykt som bilag 10 i bilagshæftet til denne betænkning og indstilling) har *Mogens Glistrup* bl.a. anført, at vælgerne har valgt ham ind i folketinget den 10. januar 1984 med fuldt kendskab til, hvorledes højesteret har bedømt hans sag, og at det må være afgørende for, hvilke 179 der skal sidde i folketinget, hvem vælgerne har stemt på med fuldt kendskab til hans forhold.

Mogens Glistrup henviser i øvrigt til fremskridtspartiets bidrag i betænkningen af 28. juni 1983 fra udvalget til valgs prøvelse og til sine indlæg i folketinget den 1. juli 1983.

Med skrivelser fulgte kopi af kronik i Berlingske Tidende af 17. februar 1978 af professor Anders Ølgaard (jfr. underbilaget til bilag 10 i denne betænkning og indstilling).

Endelig henviser Mogens Glistrup til en artikel af Biltzing i Juristen og Økonomen, 1977 side 219, hvori gøres gældende, at det foreløbige udvalg til prøvelse af valgene næppe er kompetent til at gøre indstilling om tab af valgbarhed.

Såvel i denne skrivelse som i en senere skrivelse af 30. januar 1984 til udvalget (ligeledes optrykt som bilag 10 i bilagshæftet til denne betænkning og indstilling) har Mogens Glistrup peget på muligheden af, at folketinget i medfør af grundlovens § 57 tillader hans fortsatte afsoning, mens man med hensyn til paragraffen om det almindelige ødmøme – § 30 – henholder sig til, hvad vælgerne har bestemt. Herom har udvalget stillet spørgsmål til justitsministeren. Ministerens besvarelse er optrykt som bilag 11 i bilagshæftet til denne betænkning og indstilling.

4) Med skrivelse af 23. januar 1984 har indenrigsministeriet fremsendt to fra *West Hansen, Nykøbing F.*, modtagne skrivelser med anmodning om omvalg, såfremt folketinget måtte beslutte, at Mogens Glistrup ikke er valgbar til tinget.

D. Om folketingets prøvelse af valgene skriver professor Alf Ross, side 308 i Dansk Statsforfatningsret, 3. gennearbejdede udgave ved Ole Espersen (1980), følgende:

»Resultatet af et folketingsvalg fremgår formelt af de 179 valgbreve udstedt af indenrigsministeriet. Folketingets opgave er at afgøre, om resultatet i denne skikkelse kan godkendes eller ej. Hvad der nærmere ligger heri vil stille sig forskelligt efter arten af de indsigelser, der fremføres mod valgets gyldighed.

Disse indsigelser kan gå ud på (a), at en indehaver af valgbrev ikke opfylder betingelserne for valgbarhed; eller (b) at der under valghandlingen i videste forstand – indbefattende valgets forberedelse (herunder valglisternes affattelse), kandidatopstillingen, afstemningen og opgørelsen – er forekommet uregelmæssigheder.«

At også professor Poul Andersen finder, at spørgsmålet om valgbarhed indgår i folketingets prøvelse af valgene, fremgår f.eks. af følgende udtalelse i Dansk Statsforfatningsret, 1954, side 270, i afsnittet om manglende valgbarhed:

»Paragraf 51 [i valgloven] er dog næppe til hinder for, at en stedfortræder rykker op allerede ved valgprøvelsen.«

Også i folketingets praksis er det fastslået, at det midlertidige udvalg til prøvelse af valgene kan behandle spørgsmålet om kandidaters valgbarhed, jfr. f.eks. Folketingstidende 1981–82 (2. samling), tillæg A sp. 15, Folke-